

Intro 3

Vilken är din chockterapi?

■■■ Den klassiska chockterapi vi såg i Östeuropa och Latinamerika under 1990-talet innebar snabba avregleringar, avyttrad statlig egendom och flytande valuta. Är den rådande finanskrisen ett tillfälle till en alternativ behandling?

AV KRISTINA LINDQUIST

Ana Valdés, 55 år,
författare, Stockholm.

– Jag tycker att vi ska gå tillbaka till ett slags ursprung där vi tar bort all onödig konsumtion och ser vad som är viktigt för att folk ska må bra – i stället för att bara fortsätta i det här hamsterhjulet där man ska köpa ny mobil varannan månad.

– Vi behöver arbeta tillsammans och utmana kapitalismens heliga principer om att allt ska vara privat och att allt ska ge avkastning.

Maja Lundahl, 29 år,
sjuksköterska, Sundsvall.

– Min chockterapi är att införa en mer rättvis och solidarisk fördelning, både internationellt och inom Sverige – med mer pengar till vård och skola.

– Det finns ju resurser att tillgå, de är bara snett fördelade.

Jesper Nilsson, 28 år,
chefredaktör Dagens konflikt, Farsta.

– Det som är bra i sådana här krislägen är den folkliga chock som följer och en avmystifiering av kapitalismen. Människor inser att den inte är något naturgivet som kommer att vara för evigt, vilket ger ett större handlingsutrymme.

– Det som leder fram till sådana chocker är den terapi vi måste leta efter och det kan både handla om kapitalets egna kriser och om handlingar från arbetarklassen.